

ב"ה

מעין חי

רעיון משיחות הרבי לחגים ולמועדים
מעובד לילדי ישראל

חג החנוכה

השאלה

גם החנוכה, ארע פידוע בבית המקדש ואפשר להדליק את
מנורת המקדש באפן נסי, שמונה ימים. לזכרו אנו מדליקים בכל
שנה את החנוכה, כל אחד בביתו – לא במקום המקדש, אף לא
בירושלים ובארץ ישראל אלא בכל מקום ומקום בעולם. מהי
הסבה לשוני זה? ומה ההוראה הנלמדת מכך לעבודת ה'?

התשובה

נרות החנוכה, אינם שיכים דוקא לבית המקדש, ההלכה
בשלחן ערוך אומרת, כי יש להניחם דוקא: "על פתח ביתו
מבחוץ". בבית המקדש זכה רק הכהן להדליק את
המנורה, אף דוקא בזמן הגלות, כשהחשך כפול ומכפל,
נותן לנו ה' פוחות להאיר את העולם כלו וביתר שאת,
על-ידי כך שכל יהודי ואפלו ילדים קטנים יכול וצריך
להדליק את הנרות ולא רק בבית, אלא אפלו מחוצה לו –
בכדי להאיר את העולם כלו ב"נר מצוה ותורה אור".
סגולה נוספת ישנה בנרות החנוכה – להפך את הבית שלי –
לבית מקדש. אמנם הנרות שלי לא נמצאים בירושלים,
ובמקום המקדש, אף הם מביאים את קדשתם, באמצעות
המצוה שנעשית – זכר למנורת המקדש, אלי לביתי.

ההוראה
למעשה

נרות החנוכה – הם עמודים של אור, ובאמצעותם אוכל
להביא את אור ה' אל תוך ביתי וחי. ובפעם הראשונה
שאברך עליהם, אוסיף את ברכת: 'שהחינו' – תודה מיוחדת
לה' שאפשר לי להכין לו בית מקדש, מביתי הפרטי. זוהי
גם ההכנה הכי מתאימה, להאיר את העולם כלו באור ה',
בגאולה האמתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו, בה נזכה
לראות שוב את מנורת המקדש דולקת, תכף ומיד ממש.

לע"נ יהושע מרדכי בן בנציון הכהן ז"ל.